

พิษร้ายสาม อ

>>> ในโลกที่เจริญล้ำ กลับมีพิษร้ายทำร้ายจิตวิญญาณมากมาย <<<

อาหาร การกิน : ในโลกที่เจริญดังเช่นวันนี้มีอาหารแปรรูป เมนูอาหาร สูตรอาหารให้เราเลือกอย่างสะดวกสบาย ทั้งมีวัตถุดิบในการเลือกหา เพื่อเพิ่มรสชาติของอาหาร ความหลากหลายของอาหารกลายเป็นความอยาก กลายเป็นการเสพพิษร้ายเข้าไปในร่างกายอย่างไม่รู้ตัว **โรคอ้วน โรคที่เกี่ยวข้องกับการกิน** จึงกัดเซาะชีวิตของผู้คนจำนวนมหาศาล เราต้องสูญเสียทรัพย์ เพื่ออาหารยังไม่พอ เราต้องสูญเสียทรัพย์ เพื่อรักษาอาการป่วยจากอาหารที่เรานำเข้าสู่ร่างกายอีกต่างหาก

หากเราหันมามองดูทุกศาสนาจึงมุ่งเน้นเรื่องของการรู้จักที่จะควบคุมการกินการอยู่ มีช่วงเวลาให้เราพักผ่อนร่างกาย หันมารู้จักควบคุมอาหาร หันมาควบคุมตัวเอง บังคับ ให้เลือก ให้หยุด เพื่อชำระพิษจากอาหารคงค้างในร่างกายเราออกไปบ้าง และเป็นการเอาชนะใจตัวเอง เพื่อมีเวลาในการบำรุงอาหารทางด้านจิตวิญญาณ อดอาหาร เพื่อเพิ่มความอดทน

อำนาจ บารมี : ในโลกที่พัฒนาในหลายมิติของวันนี้ มนุษย์เรากลับหิวโหยในอำนาจ พยายามสร้างตัวตนให้มีบารมี เพื่อที่จะได้ยึดครองอำนาจ เมื่อมีอำนาจก็ใช้อำนาจเพื่อตัวเอง ใช้อำนาจกอบโกย เอาไรด์เอาเปรียบผู้คน จึงเกิดการแย่งชิง เกิดการขัดแย้งนำไปสู่สงครามย่อย ๆ และการทำลายทำร้ายกันทั้งทางตรงและทางอ้อม กลิ่นหอมของอำนาจมันเข้ายวนชวนให้หลงใหล จนหลงตัวเองว่า โลกทั้งใบเป็นของข้าแต่เพียงผู้เดียว แท้จริงแล้ว **เราก็เพียงเศษเสี้ยวของ**

จักรวาล ยิ่งแสวงหาอำนาจ ยิ่งเสื่อมค่า ยิ่งเสพติดอำนาจ ยิ่งหมดคุณค่าทางจิตวิญญาณ

อำนาจ หากถูกใช้อย่างถูกต้อง จะเป็นส่วนหนึ่งที่น่าผู้คนรู้สึกดี **อำนาจมิได้มีเพื่อตัวเอง** **อำนาจควรมาพร้อมกับหน้าที่ที่ต้องนำพาผู้คนให้พ้นทุกข์** อำนาจไหนเพิ่มทุกข์ให้ผู้คนอำนาจนั้นจะกลับมาทำร้ายตัวเอง และที่สุดอำนาจที่แท้จริง คือ อำนาจที่จะรู้จักควบคุมตัวเอง มิให้ไปเอาไรด์เอา

เปรียบคนอื่น **อำนาจที่รู้จักรักและอภัย** อำนาจทางจิตวิญญาณนั้นคงงามมีบาร์มีดีกว่าอำนาจจอมปลอมที่ผู้คนกำลังแสวงหากันอยู่

อิทธิฤทธิ์ ปาฏิหาริย์ : ในโลกที่เจริญทางด้านเครื่องมือเครื่องมือสมัยใหม่ แต่เรากลับเห็นผู้คนหันไปพึ่งพาอิทธิฤทธิ์ จากคนเข้าทรง หมอผี เกิดเจ้าพ่อ เจ้าแม่ ขึ้นมามากมาย ต่างก็โอ้อวดอิทธิฤทธิ์ สร้างปาฏิหาริย์ ดูดวง กำหนดโชคชะตาได้ คนที่เจริญแล้วจำนวนไม่น้อยก็หลงไปนับถือบูชา อย่างไม่ลืมหูลืมตา **หรือแท้จริงแล้วโลกยังเจริญ จิตใจผู้คนยิ่งอ่อนแอลง** ขนาดว่าเรามีเครื่องมือที่จะพิสูจน์เรื่องบางเรื่องได้ แต่ก็มิอาจจะทำให้หลายคนออกจากหลุมพรางความศักดิ์สิทธิ์ที่จอมปลอมนั้นได้ โลกที่การสื่อสารเจริญขึ้นกลับกลายเป็นเครื่องมือนำไปสู่การโปรโมทอิทธิฤทธิ์กันง่ายขึ้น เป็นช่องทางทำมาหากินกับผู้ที่อ่อนล้าทางจิตวิญญาณ

อิทธิฤทธิ์ ปาฏิหาริย์ บางทีก็แยกไม่ออกกับความเชื่อทางศาสนา นำมาเชื่อมโยงผูกพันกันมั่วไปหมด **ความเชื่อของเราต้องมีความไว้วางใจเป็นที่ประจักษ์** เรายึดมั่น มันคงเพียงใด? อย่าหวั่นไหวไปกับอิทธิฤทธิ์ที่สร้างขึ้นโดยมนุษย์ และหลุดหลงไปในกระแส เราจะฝากจิตวิญญาณของเราไว้กับสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ถูกสร้างขึ้น เพื่อหวังผลประโยชน์อย่างนั้นหรือ? คนเรานั้นหากเราเชื่อในสิ่งที่เราไว้วางใจเพียงเท่านั้นเราก็ค้นพบปาฏิหาริย์ขึ้นภายในใจแล้ว

หากวันนี้เรารู้ถึงพิษร้ายที่กัดเซาะกร่อนทำร้ายทำลายชีวิตจิตวิญญาณ และรู้ที่จะสร้างภูมิคุ้มกัน ก็สามารถเดินบนหนทางแห่งความดีได้อย่างสบาย แน่ละบางที บางจังหวะ บางช่วง เราก็อ่อนแอ พ่ายแพ้ต่อแรงผจญ หากว่าเรามีพระอยู่ในชีวิตจิตใจเสมอ เราก็สามารถที่จะรอดพ้นต่อการผจญนั้นได้ และแม้ว่าการผจญจะมาสักกี่ครั้งก็หน เราก็ต้องต่อกรกับมันเป็น อาศัยการสวดภาวนา การนั่งสงบสยบความเคลื่อนไหว ไม่ใช่สิ่งง่ายที่จะทำได้ แต่ถ้าไม่ทำ สักวันก็จะมานั่งเสียใจและเสียใจว่าไม่น่าทำเช่นนั้นเช่นนี้เลย....

คนข้างวัด

ติดตามอ่านบทความได้ที่ <https://konkhangwat.blogspot.com>